

หนังสือรับรองการใช้ประโยชน์ของผลงานวิจัย

ชื่อหน่วยงานที่รับรอง ชุมชนบ้านลิพอนใต้ ตำบลศรีสุนทร อำเภอดงหลวง จังหวัดสุพรรณบุรี
ที่อยู่หน่วยงานที่รับรอง 56/2 ถนนเทพกระษัตรี ตำบลศรีสุนทร อำเภอดงหลวง จังหวัดสุพรรณบุรี
วัน เดือน ปีที่ให้การรับรอง 9 พฤษภาคม 2568

เรื่อง การรับรองการใช้ประโยชน์ของผลงานวิจัย

เรียน คณะบดีคณะเทคโนโลยีการเกษตร

ข้าพเจ้า นายพพฤทธิ์ รุ่งเรือง ตำแหน่ง ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 5 บ้านลิพอนใต้ ตำบลศรีสุนทร อำเภอดงหลวง จังหวัดสุพรรณบุรี ขอรับรองว่าได้มีการนำผลงานวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาภูมิทัศน์สถานศึกษาตามศักยภาพและบริบทชุมชน กรณีศึกษา : โรงเรียนบ้านพารา อำเภอดงหลวง จังหวัดสุพรรณบุรี นำไปใช้ประโยชน์ ดังนี้ (กรุณาเลือกโดยการทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง และกรุณาให้รายละเอียดการใช้ประโยชน์เพิ่มเติมท้ายข้อความที่เลือก)

☒ การนำไปใช้ประโยชน์เชิงสาธารณะ (การใช้งานวิจัยให้เกิดประโยชน์แก่สาธารณชนในเรื่องต่างๆ ที่ทำให้สุขภาพ คุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจของประชาชน/ชุมชนดีขึ้น เช่น ด้านสาธารณสุข การจัดการSME เป็นต้น)

การจัดภูมิทัศน์ถนนในรูปแบบพื้นที่สีเขียวกินได้ (Edible Green Space) เป็นแนวคิดที่บูรณาการระหว่างการจัดภูมิทัศน์ชุมชนกับการผลิตอาหารในพื้นที่สาธารณะ ซึ่งนอกจากจะช่วยสร้างความสวยงามให้ถนนและชุมชนแล้ว ยังเป็นการเพิ่มพื้นที่สีเขียวในพื้นที่สาธารณะสำหรับพักผ่อนและนันทนาการสำหรับชุมชน เป็นการเพิ่มความหลากหลายทางชีวภาพ (Urban Biodiversity) ด้วยการปลูกพืชหลายชนิดในระบบนิเวศถนนส่งเสริมการอยู่อาศัยของแมลง ผีเสื้อ และนก ช่วยจัดการน้ำฝนและลดน้ำท่วมขัง โดยดินในแปลงผักและระบบรากพืชช่วยซึมซับน้ำฝน ลดการไหลบ่าของน้ำบนผิวถนน ภูมิทัศน์ริมถนนที่เป็นพื้นที่สีเขียวช่วยลดความเครียดและเพิ่มสุขภาวะจิต อันเนื่องมาจากสีเขียวของพืชและกิจกรรมกลางแจ้ง ช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดและเพิ่มความสุขให้ผู้ใช้ถนน เมื่อถนนมีภูมิทัศน์ที่น่าอยู่ คนจะใช้พื้นที่สาธารณะมากขึ้น ลดการพึ่งพารถยนต์ เป็นการส่งเสริมการเดินและการใช้จักรยาน มีส่วนช่วยให้คนในชุมชนได้มีโอกาสทำกิจกรรมร่วมกัน เสริมสร้างความสามัคคีภายในชุมชน เด็ก และผู้ใหญ่ภายในชุมชน ได้มีโอกาสทำงานร่วมกัน เสริมสร้างสายสัมพันธ์ระหว่างผู้ใหญ่และเด็กได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ผลผลิตที่ได้จากการปลูกต้นไม้กินได้ สวนเกษตรในพื้นที่ริมถนนยังสามารถนำไปบริโภคภายในชุมชน และแบ่งปันให้แก่ผู้ยากไร้ภายในชุมชน ช่วยให้ผู้คนมีอาหารเพียงพอต่อการบริโภค การมีพืชผักปลอดสารพิษในพื้นที่สาธารณะช่วยให้คนเข้าถึงอาหารสดใหม่และปลอดภัย เป็นแหล่งผลิตอาหารปลอดสารพิษของคนในชุมชน รวมทั้งใช้เป็นแหล่งเรียนรู้ด้านภูมิทัศน์ถนนในรูปแบบพื้นที่สีเขียวกินได้ (Edible Green Space) สำหรับ

ประชาชนทั่วไป นักเรียน หรือนักท่องเที่ยว เพื่อเรียนรู้วิธีการเพาะปลูกและการดูแลรักษา นอกจากนี้ การพัฒนาพื้นที่ว่างเปล่าริมถนนให้กลายเป็นพื้นที่สีเขียวกินได้ ทำให้มูลค่าของพื้นที่บริเวณนั้นๆ เพิ่มขึ้นช่วยให้หน่วยงานราชการท้องถิ่นสามารถลดค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษาพื้นที่บริเวณนั้นๆ ได้ รวมทั้งเป็นการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ช่วยเพิ่มพื้นที่สีเขียว ลดมลพิษ ช่วยลดปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และส่งเสริมการจัดการทรัพยากรอย่างยั่งยืน

☐ การใช้ประโยชน์เชิงนโยบาย (เช่น การนำผลจากการวิจัยไปประกอบเป็นข้อมูลการประกาศใช้กฎหมาย)

☒ การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ (เช่น งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปสู่การพัฒนาสิ่งประดิษฐ์ หรือผลิตภัณฑ์ซึ่งก่อให้เกิดรายได้ หรือนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต เป็นต้น)

การสร้างภูมิทัศน์ริมถนนที่เป็นพื้นที่สีเขียว (กินได้) ให้เป็นแหล่งผลิตอาหารของคนในชุมชน อันเป็นการสร้างความมั่นคงทางอาหารของคนในชุมชน ทำให้พืชผักจากพื้นที่สีเขียวกินได้สามารถนำไปบริโภค ที่เหลือจากการบริโภคสามารถนำมาจำหน่ายเป็นการเพิ่มรายได้ให้กับชุมชน เป็นการสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจใหม่ โดยอาจพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรในเมือง (Urban Agri-Tourism) หรือพื้นที่ตลาดสีเขียว รวมทั้งเป็นการเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของพื้นที่ถนน จากการที่ถนนที่มีภูมิทัศน์น่าอยู่และมีความเขียวสวยงามช่วยส่งเสริมภาพลักษณ์ชุมชน

☒ การใช้ประโยชน์ทางอ้อมของงานวิจัย/งานสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นการสร้างคุณค่าทางจิตใจยกระดับจิตใจ ก่อให้เกิดสุนทรียภาพ สร้างความสุข

ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการใช้พื้นที่ในชุมชน โดยการนำพื้นที่ที่มีอยู่มาใช้ประโยชน์ในการผลิตอาหารทั้งพื้นที่รกร้างว่างเปล่า พื้นที่สาธารณะของชุมชนมาสร้างอาหารทั้งการเพาะปลูกพืชผักตามความเหมาะสมของพื้นที่ เป็นการสร้างพื้นที่สีเขียว (กินได้) ให้เป็นแหล่งผลิตอาหารของคนในชุมชน อันเป็นการสร้างความมั่นคงทางอาหารของคนในชุมชน จัดภูมิทัศน์ถนนให้มีสภาพแวดล้อมที่สวยงาม ให้มีความเป็นระเบียบ รวมทั้งเป็นการจัดการพื้นที่เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ที่ดิน นอกจากนี้ยังสามารถใช้รูปแบบภูมิทัศน์ริมถนนที่เป็นพื้นที่สีเขียวกินได้นี้ เป็นแหล่งเรียนรู้สำหรับเด็กๆ ในชุมชน เพื่อเพิ่มทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเองของเยาวชนในชุมชน คนในชุมชนได้ความรู้ด้านการจัดภูมิทัศน์ถนน ปลูกต้นไม้กินได้ และชุมชนมีพื้นที่สีเขียวในครัวเรือนเพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นทั้งกาย ใจ สติปัญญา อารมณ์ และสังคมของประชาชนในชุมชนท้องถิ่นในพื้นที่เป้าหมาย ซึ่งเป็นการส่งเสริมเกษตรในเมืองและความมั่นคงทางอาหารของกลุ่มชุมชนที่มีความเปราะบางด้านอาหารในพื้นที่เมือง

☒ การใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์/เป้าหมายของงานวิจัย/งานสร้างสรรค์ คือ

- เป็นแหล่งเรียนรู้ด้านการเกษตรที่มีความหลากหลายตามบริบทชุมชน
- เป็นการใชพื้นที่สาธารณะอย่างมีประสิทธิภาพ จากตัวอย่างพื้นที่สาธารณะริมถนนที่ไม่ได้เป็นเพียงพื้นที่สัญจร แต่สามารถพัฒนาเป็นพื้นที่ผลิตอาหารและเรียนรู้ร่วมกัน

- กระตุ้นการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการชุมชน โดยการสร้างแนวคิด “ประชาชนเป็นเจ้าของชุมชนร่วมกัน” ผ่านการดูแลพื้นที่สีเขียวสาธารณะ
- สร้างพื้นที่เรียนรู้ร่วมของชุมชน (Learning Landscape) โดยคนในชุมชนและเยาวชนสามารถเรียนรู้การปลูกผัก การจัดการพื้นที่ และระบบนิเวศเมือง
- เสริมสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือของชุมชน โดยการพัฒนาพื้นที่สาธารณะริมถนนให้เป็นพื้นที่สีเขียวกินได้เป็น “พื้นที่กลาง” ที่เปิดโอกาสให้คนหลากหลายกลุ่มมาทำกิจกรรมร่วมกัน
- สร้างความภาคภูมิใจในท้องถิ่น จากการพัฒนาภูมิทัศน์ริมถนนที่มีเอกลักษณ์จากพืชพรรณพื้นถิ่นและการดูแลโดยคนในพื้นที่ช่วยสร้างอัตลักษณ์ของชุมชน

ช่วงเวลาในการใช้ประโยชน์

☐ ตั้งแต่.....จนถึงปัจจุบัน

☒ ตั้งแต่ เดือนพฤษภาคม 2568 เป็นต้นไป

โดยการใช้ประโยชน์นั้น ก่อให้เกิดผลดีหรือประโยชน์ ดังนี้

- มีแหล่งผลิตอาหารของคนในชุมชน อันเป็นการสร้างความมั่นคงทางอาหารของคนในชุมชน
- มีการนำพื้นที่รกร้างว่างเปล่า พื้นที่สาธารณะของชุมชน และพื้นที่ริมถนนสาธารณะมาพัฒนาให้เกิดประโยชน์ด้วยการสร้างอาหารโดยการปลูกต้นไม้กินได้ อันเป็นรูปแบบของการทำการเกษตรตามความเหมาะสมของพื้นที่
- มีแหล่งเรียนรู้ด้านการเกษตรที่มีความหลากหลายตามบริบทชุมชน
- เป็นการพัฒนาพื้นที่โดยจัดภูมิทัศน์ริมถนนให้เป็นพื้นที่สีเขียวกินได้และเป็นการเสริมสร้างสภาพแวดล้อมริมถนนสาธารณะให้สามารถใช้พื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความสวยงาม
- คนในชุมชนได้ความรู้ด้านการเกษตรในเมืองและชุมชนมีพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นทั้งกาย ใจ สติปัญญา อารมณ์และสังคม
- สร้างพื้นที่เรียนรู้ร่วมของชุมชน (Learning Landscape) โดยคนในชุมชนและเยาวชนสามารถเรียนรู้การปลูกผัก การจัดการพื้นที่ และระบบนิเวศเมือง
- เสริมสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือของชุมชน โดยการพัฒนาพื้นที่สาธารณะริมถนนให้เป็นพื้นที่สีเขียวกินได้เป็น “พื้นที่กลาง” ที่เปิดโอกาสให้คนหลากหลายกลุ่มมาทำกิจกรรมร่วมกัน
- สร้างความภาคภูมิใจในท้องถิ่น จากการพัฒนาภูมิทัศน์ริมถนนที่มีเอกลักษณ์จากพืชพรรณพื้นถิ่นและการดูแลโดยคนในพื้นที่ช่วยสร้างอัตลักษณ์ของชุมชน

ภาพประกอบการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์



ลงชื่อ..... *เนทรี รุ่งเรือง*

(นายเนทรี รุ่งเรือง)

ตำแหน่ง ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 5 บ้านลิพอนใต้

ตำบลศรีสุนทร อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต